

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/119/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216010546
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2216010546.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci obžalovaného I. O., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.1 Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 17.5.2017, č.k. 4T/132/2016-215, na verejnom zasadnutí konanom dňa 1.3.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie okresného prokurátora zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd Dunajská Streda napadnutým rozsudkom zo dňa 17.5.2017, č.k. 4T/132/2016-215 rozhodol tak, že obžalovaného I. O. uznal za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.1 Trestného zákona.

Za to ho odsúdil takto:

Podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods.1, § 38 ods. 3, § 36 písm. d), j), k), l), § 37 písm. h) Trestného zákona k úhrnnému peňažnému trestu vo výške 300 (tristo) eur..

Podľa § 57 ods.3 Trestného zákona pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu obžalovanému sa ukladá náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona obžalovanému sa ukladá aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 1 (jeden) rok.

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor odvolanie a to čo do výroku o treste. Odôvodnil ho tým, že súd pochybil, keď nedostatočne vyhodnotil spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného a tomuto ako osobe bez pracovného pomeru s deklaroványm príjmom vo výške 150 eur popri peňažnom treste uložil náhradný trest vo výmere 1 mesiac a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá len vo výmere jedného roka. Súd tak uložil nezamestnanému a nemajetnému obžalovanému, ktorý je bez akéhokoľvek pravidelného príjmu, teda bez splnenia zákonných podmienok pre uloženie peňažného trestu, za úmyselný trestný čin v oblasti dopravy peňažný trest a to napriek tomu, že u neho reálne hrozí, že tento trest nebude schopný zaplatiť z vlastných prostriedkov (keďže v prípade zaplataenia trestu z prostriedkov iných osôb napr. rodičov by zasa nepostihoval obžalovaného). V prípade jeho nezaplataenia nebude zrejme súd môcť ani nariadiť náhradný trest odňatia slobody, nakoľko v prípade ak nedôjde ku zmene osobných a majetkových pomerov obžalovaného, nebude možné ustáliť, či výkon peňažného trestu skutočne úmyselne zmaril, alebo po dobu jedného roka od právoplatnosti rozsudku len pretrvávala jeho neschopnosť peňažný trest zaplatiť, ako skutočnosť súdu známa už pri ukladaní

trestu. Tiež považuje prokurátor uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní jedného mesiaca za uložený v rozpore so zákonom ustanovenou trestnou sadzbou, keďže zákon pri prečine podľa § 157 ods. 1, ods. 2 ustanovuje trestnú sadzbu v rozpätí jedného až piatich rokov.

K uloženému trestu zákazu činnosti uviedol, že je v rozpore s požiadavkou ochrany spoločnosti pred páchaním trestnej činnosti, nakoľko trestným činom musia zodpovedať aj uložené tresty, aby tak bolo možné činne preventívne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti. A to práve v prípadoch, kedy bol zavinený ťažký následok vodičom motorového vozidla, ktorý závažným spôsobom a vysokou mierou zavinenia v stave strednej takmer ťažkej opitosti, porušil dôležité predpisy o pravidlách cestnej premávky. Takýto súdom uložený trest považuje za neprimerane mierny. Navrhol uložiť primeraný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu spolu s trestom zákazu činnosti v primeranej výške.

Odvolačný súd rozhodoval o odvolaní okresného prokurátora na verejnom zasadnutí, na ktorom tento zotrval na svojom odvolaní aj na jeho odôvodnení. Obžalovaný navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

Odvolačný súd na verejnom zasadnutí oboznámil aj písomné vyjadrenie obžalovaného k podanému odvolaniu poskytnuté prostredníctvom jeho obhajcu. V ňom uviedol, že odvolanie považuje za nedôvodné. Od účinnosti Trestného zákona č. 300/2005 nehodnotí súd spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného, ale pri ukladaní trestu v rámci aplikácie všeobecných zásad na konkrétnu trestnú vec, musí spolu s okolnosťami, ktoré charakterizujú osobu páchatela, hodnotiť aj ostatné okolnosti, ktoré spoluurčujú závažnosť činu. V prílohe doložil fotokópiu pracovnej zmluvy z ktorej vyplýva, že je zamestnaný vo firme C.-K., s.r.o. V. Z. H. XX a to od 20.9.2016 s mesačným platom 410 eur. Poukázal tiež na to, že z hľadiska spôsobu spáchania činu, v kritickom čase vôbec nemal v úmysle riadiť motorové vozidlo, lebo si bol vedomý toho, že predtým požil alkoholické nápoje. Vozidlo riadil jeho kamarát a keď zaparkoval vedľa budovy čerpacej stanice, obžalovaný chcel počúvať hudbu, preto vozidlo naštartoval, nevšimol si zaradenú rýchlosť, narazil do dopravného značenia, následne začal cúvať a narazil do tam stojacich osôb. Ďalej poukázal na to, že pred spáchaním predmetného trestného činu a od jeho spáchania viedol riadny život. Neboli zaznamenané žiadne porušenia zákonov. Mal vtedy 21 rokov, uznal svoju vinu, skutok úprimne oľutoval, pričínal sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu. Poškodenému K. O. uhradil škodu vo výške 2.500 eur a Všeobecnej zdravotnej poisťovni vo výške 115,80 eur. G. Q. uhradil škodu vo výške 1.492,23 eur, hoci spôsobenie tejto škody a jej výška nie sú uvedené ani v skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Poukázal na poľahčujúce okolnosti, kde oproti súdu priznaným má zato, že je namiesto aj tá podľa § 36 písm. n) Trestného zákona a to že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že podrobne objasnil svoju trestnú činnosť. Poukázal na to, že od spáchania skutku uplynula doba troch rokov, prieťahy nezavinil. Okresný súd vychádzal zo zásady proporcionality trestu, naopak, prokurátorom navrhovaný trest nezodpovedá ani represívnej ani výchovnej funkcii trestu.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolačný súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolačný súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolačný súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolačný súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolačný súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Napadnutým rozsudkom bol obžalovanému uložený úhrnný peňažný trest vo výške 300 (tristo) eur, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) mesiac a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 1 (jeden) rok.

Trestnú sadzbu uvedenú v § 157 ods. 2 Trestného zákona prvostupňový súd upravoval v jej hornej hranici, nakoľko správne zistil prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona.

Na tomto mieste je potrebné konštatovať, že po prijatí vyhlásenia v zmysle § 257 Trestného poriadku okresný súd nevykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu. Odvolací súd tiež upozorňuje, že ak súd prijme vyhlásenie obžalovaného že je vinný zo spáchania skutku (§ 257 ods. 5, ods. 7 Trestného poriadku), zároveň vyhlási že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia (§ 257 ods. 8 Trestného poriadku). Nesprávne preto okresný súd vyhlásil, že podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlasuje dokazovanie za skončené.

Bolo pred súdom prvého stupňa potrebné (aj po príslušnom poučení vrátane práva odoprieť výpoveď), vykonať dokazovanie súvisiace s výrokom o treste, a to vypočutím obžalovaného k jeho osobným, majetkovým, zárobkovým pomerom, prípadne zabezpečením a oboznámením relevantných listinných dokladov.

Odvolací súd napriek tomu na podklade obsahu spisového materiálu mohol konštatovať, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné a trest uložený napadnutým rozsudkom - peňažný trest vo výmere 300 eur je trestom primeraným a zákonným.

Z podkladov doložených obhajobou spolu s vyjadrením k podanému odvolaniu okresného prokurátora, a to konkrétne z predloženej pracovnej zmluvy vyplýva, že I. O., nar. X.XX.XXXX je zamestnaný v spoločnosti C.-K. s.r.o., V. Z. H. a to na dobu určitú od 20.9.2016 do 31.12.2018 s hrubým mesačným platom vo výške 410 eur. Možno teda usudzovať, že má možnosti a je v jeho schopnostiach peňažný trest zaplatiť z vlastných prostriedkov.

Čo sa týka námietok prokurátora k neprimeranosti trestu k miere zavinenia (závažnejší spôsob, stav opitosti), odvolací súd konštatuje, že aj uložený peňažný trest je prostriedkom k dosiahnutiu účelu trestu, nie prejavom zhovievavosti k páchatelovi trestného činu, či prejavom rezignácie voči potrestaniu. Je potrebné zohľadniť doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného, prejavenu ľútosť nad spáchaním trestného činu, aj snahu odčiniť jeho škodlivé následky. Rovnako tak treba prihliadnuť na dobu, ktorá uplynula od jeho spáchania. Vzhľadom na tieto okolnosti považuje odvolací súd za dostatočný aj uložený trest zákazu viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu jedného roka.

K námietke prokurátora k výmere uloženého náhradného trestu odvolací súd len dodáva, že v zmysle ustanovenia § 57 ods. 3 Trestného zákona ak súd ukladá peňažný trest, ustanoví pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody až na päť rokov. Z uvedeného vyplýva, že ukladanie náhradného trestu odňatia slobody nie je uložený v rozpore so zákonom, nakoľko podľa citovaného ustanovenia nie je viazaná jeho výška na trestnú sadzbu ustanovenú zákonom pre trestný čin, pre ktorý je páchatel odsúdený, ale je vymedzený v rozsahu „až na päť rokov“.

Napadnutý rozsudok je vo výroku o treste v súlade so zákonom, je spravodlivý a primeraný. Preto tunajší súd odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.